

Sygn. akt VIII GC 1127/15 upr

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 lutego 2016 r.

Sąd Rejonowy w Bydgoszczy VIII Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Eliza Grzybowska

Protokolant stażysta Natalia Gliniecka-Kitowska

po rozpoznaniu w dniu 18 lutego 2016r. w Bydgoszczy

sprawy z powództwa Hurtowni (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Z.

przeciwko M. P.

o zapłatę

I. powództwo oddała;

II. zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 617,00 złotych (sześćset siedemnaście złotych) z tytułem zwrotu kosztów procesu;

III. nakazuje pobrać od powoda na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Bydgoszczy kwotę 404,40 zł (czteryście cztery czterdzieści złotych) tytułem zwrotu wydatków poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa.

SSR Eliza Grzybowska

UZASADNIENIE

Powód - (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Z. domagał się zasądzenia od pozwanego M. P., prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą M. – (...) Serwis (...) kwoty 2.330,14 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 30 maja 2014 r. do dnia zapłaty oraz zasądzenia kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powód podał, że pozwany zakupił u niego akcesoria motoryzacyjne, za co powód wystawił faktury VAT załączone do pozwu na kwotę 2.330,14 zł. Powód wskazał, że pomimo wezwań do zapłaty pozwany nie uregulował należności do dnia wniesienia powództwa.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 7 maja 2015 r., sygn. akt (...) Sąd Rejonowy Sąd Rejonowy w B., VIII Wydział Gospodarczy, orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

Od powyższego nakazu pozwany złożył sprzeciw, żądając oddalenia powództwa w całości zarzucając, iż nie nabywał od powoda towarów wskazanych w załączonej do pozwu fakturze VAT, zarzucił brak dostarczenia przez powoda wskazanych w fakturze VAT towarów oraz wniósł o zasądzenia od powoda na jego rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu sprzeciwu pozwany przyznał, że w przeszłości dokonywał zakupów w przedstawicielstwie powoda w B. ale zawsze płacił za zamówiony towar w gotówce. Pozwany wyjaśnił, że raz zdarzyło się, iż zamówiony towar nie został dostarczony, gdyż do hurtowni powoda miało miejsce włamanie. Pozwany zaprzeczył, aby kiedykolwiek otrzymał od powoda wskazane w fakturze towary. Nadto pozwany wskazał, iż załączona do pozwu faktura VAT różni

się w swojej wysokości od żądania pozwu, a nadto nie stanowi ona dowodu zawarcia umowy. Pozwany zarzucił również niewłaściwość miejscową tut. Sądu.

Sąd ustalił, co następuje:

Pozwany zawiesił prowadzoną działalność gospodarczą w dniu 26 lutego 2014 r.

(Dowód: wydruk (...) k. 65 akt)

Strony pozostawały ze sobą w stałych stosunkach gospodarczych. Pozwany dokonywał zakupów w oddziale powoda znajdującym się w miejscowości B.. Pozwany zamawiał towar telefonicznie. W większości przypadków odbierał zamówione części osobiście. Niekiedy towar był mu przywożony transportem powoda. Pozwany zawsze płacił za dostarczone części gotówką. Przy wydawaniu towaru powód wystawiał dokument WZ. Okresowo powód wystawiał pozwanemu faktury VAT, obejmujące towar wskazany w jednym lub wielu dokumentach WZ.

(Dowód: zeznania świadka P. M. k. 57 akt)

W dniu 29 kwietnia 2014 r. powód wystawił pozwanemu fakturę VAT na kwotę 3.488,60 zł tytułem sprzedaży części motoryzacyjnych płatną w terminie do 29 maja 2014 r. Obejmowała ona częściowo towar dostarczony na podstawie dokumentów WZ, za który pozwany zapłacił. W pozostałej części pozwany nie odebrał niektórych części ujętych na fakturze z uwagi na fakt, że z powodu włamania hurtownia została zamknięta.

(Dowód: faktura VAT nr (...) k. 17-17v akt)

Pismem z dnia 28 sierpnia 2014 r. powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 3.601,67 zł.

(Dowód: ostateczne wezwanie do zapłaty wraz z potwierdzeniem nadania k. 18-19 akt)

Ustalając stan faktyczny w niniejszej sprawie Sąd oparł się na wyżej wymienionych dowodach z dokumentów prywatnych i wydruku (...), których prawdziwość, autentyczność i moc dowodowa nie budziły jego wątpliwości oraz na podstawie zeznań świadka P. M. i pozwanego M. P..

Powyższe zeznania Sąd uznał za jasne, dokładne i rzetelne. Pozostają one również w zgodzie ze sobą. Sąd nie znalazł żadnych podstaw, aby kwestionować wiarygodność tych zeznań, zwłaszcza, że powód nie podważył ich prawdziwości.

Sąd nie przeprowadził dowodu z ksiąg rachunkowych pozwanego bowiem w kwietniu 2014 r. pozwany miał zawieszoną działalność gospodarczą i nie prowadził rejestru zakupów VAT, tym samym również przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego z dziedziny rachunkowości stało się bezprzedmiotowe.

Sąd zważył, co następuje:

Sąd uznał, że w niniejszej sprawie bezspornym było, iż strony łączyła umowa sprzedaży.

Zgodnie z treścią art. 535 k.c. przez umowę sprzedaży sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy cenę. Podstawowym elementem umowy sprzedaży jako stosunku prawnego jest przeniesienie przez sprzedawcę na kupującego własności rzeczy – nieruchomości i rzeczy ruchomych. W przypadku rzeczy oznaczonych co do gatunku do przeniesienia własności dochodzi w chwili wydania rzeczy. Z ty też momentem aktualizuje się po stronie kupującego obowiązek zapłaty ceny.

Przed przystąpieniem do dalszych uwag należy podkreślić, że unormowania kodeksu postępowania cywilnego przywiązują duże znaczenie do zasad kontradiktoryjności i dyspozycyjności, co znajduje szczególny wyraz w tym, że to strony są zobowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne (art. 6 k.c., art.

3 i 232 k.p.c.). Skoro zatem powód powołał się w niniejszym procesie na fakt, iż sprzedał pozwanemu towar i domagał się zapłaty ceny to winien udowodnić jego wydanie, zwłaszcza, że pozwany zaprzeczył aby towar ten odebrał.

Sąd zważył, iż powód nie przedstawił żadnych dowodów, których przeprowadzenie pozwoliłoby pozwanemu na zniweczenie argumentacji pozwanego. Zeznania byłego pracownika powoda korelowały z zeznaniami pozwanego, w jasny i rzeczowy sposób wyjaśniły zasady współpracy pomiędzy stronami. Stałą praktyką powoda było wystawianie dokumentów WZ potwierdzających wydanie towaru z magazynu, jednakże w niniejszej sprawie powód nie przedstawił żadnego z nich. Samo wypisanie nr dokumentów WZ na fakturze nie stanowi dowodu, że faktycznie one istnieją. W związku z powyższym Sąd uznał, iż powód nie sprostał ciężącemu na nim obowiązkowi wynikającemu z art. 6 k.c. i nie udowodnił, iż wydał towar pozwanemu.

Odpłatny i wzajemny charakter umowy sprzedaży przesądza o tym, iż nie wydanie towaru przez powoda nie rodzi po stronie pozwanego obowiązku zapłaty ceny.

Mając na uwadze powyższe Sąd na podstawie art. 535 k.c. a contr ario powództwo oddalił.

Na podstawie art. 98 § 1 i 3 kpc zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu Sąd zasądził od powoda na rzecz pozwanego kwotę 617,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu. W kwocie tej mieściła się kwota 17 zł stanowiąca opłatę skarbową od pełnomocnictwa i 600 zł – wynagrodzenie pełnomocnika ustalone na podstawie § 6 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państw kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu.

Na podstawie art. 83 ust. 2 w zw. z art. 113 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w punkcie III wyroku Sąd nakazał pobrać od pozwanego kwotę 404,40 zł tytułem zwrotu wydatków poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa, w związku ze stawiennictwem na rozprawie w dniu 10 września 2015 r. świadka P. M..

SSR Eliza Grzybowska